

КІНОІНДУСТРІЯ ЯК СФЕРА ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ FILM INDUSTRY AS A SPHERE OF ECONOMIC ACTIVITY

Серед усіх культурних та креативних індустрій сьогодні в Україні визнання на державному рівні та широку підтримку як стратегічно важлива сфера отримала кіноіндустрія. Цей сектор визнано інвестиційно привабливим в багатьох країнах світу. Окрім цього, кіноіндустрія є не лише комерційно привабливою сферою, але й стратегічно важливим інструментом збереження та поширення культурних цінностей регіону, а також покращення міжнародного іміджу країни. Як економічний сектор кіноіндустрія має досить складну структуру та економічний механізм реалізації вартості.

Ключові слова: культурні індустрії, кіноіндустрія, дистрибуція, бізнес-структура, екранна індустрія.

Среди всех культурных и креативных индустрий сегодня в Украине признание на государственном уровне и широкую поддержку как стратегически важная сфера получила киноиндустрия. Этот сектор признан инвестиционно привлекательным во многих странах мира. Кроме того, киноиндустрия является не только коммерчески привле-

кательной сферой, но и стратегически важным инструментом сохранения и распространения культурных ценностей региона, а также улучшения международного имиджа страны. Как экономический сектор киноиндустрия имеет достаточно сложную структуру и экономический механизм реализации стоимости.

Ключевые слова: культурные индустрии, киноиндустрия, дистрибуция, бизнес-структура, экранная индустрия.

Today in Ukraine the film industry, as single field among all cultural industries, was recognized at the state level as a strategically important area and obtained wide support. This sector is considered an investment attractive in many countries in the world. The film industry is not only a commercially attractive but strategically important tool for preserving and disseminating the cultural values of the region, as well as improving the international image of the country. As an economic sector, the film industry has a rather complicated structure and an economic mechanism for the realization of value.

Key words: cultural industry, film industry, distribution, business structure, screens industry.

УДК 338.012

Проскуріна М.О.

к. е. н., доцент кафедри мистецтв
Київський університет культури

Постановка проблеми. Кіноіндустрія є складним та системним явищем, якому притаманні специфічні механізми створення доданої вартості, розподілу та споживання специфічного культурного продукту. Завдяки своїй ролі у формуванні національної чи регіональної ідентичності кіноіндустрія має велике політичне та соціальне значення. Якщо ця індустрія не визначається на державному рівні як пріоритетна, то її цілі будуть спрямовані на реалізацію розважальної функції комерційного кіно.

Протягом останніх 30 років поняття національного кінематографа у світі перетворилось на базовий елемент державної політики у сфері кіно. Кіно сьогодні розглядається як вираження географічно сконцентрованої національної культури. Проте така «національна» система становила проблему для внутрішніх територій та регіонів, які не контролювали просторову організацію національної культурної економіки [7; 10; 11]. Протягом 80-х років національне кіно почало аналізуватися як інструмент збереження та поширення національної гегемонії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанню аналізу кіноіндустрії як сфери економічної діяльності присвячені роботи С. Вард, М. Гашера [7; 10; 11]. Вчені аналізують регіональне значення цього сектору. В роботі С. Дермоді та Л. Які [6] розглянуто тему національного кінематографа як способу боротьби між локальним символічним значенням культурних особливостей місцевості та діями, зумовленими національним та міжнародним ринковим середовищем. Е. Хігсон [9] визначив національний кінематограф як продукт національної культури

або суміші культур, які можна прив'язати до певного географічного місця. Проте сама індустрія вимагає осмислення її структури, а аналіз її як сфери національного господарства потребує адаптації до специфічних реалій національної економіки.

Постановка завдання. Метою статті є аналіз структури кіноіндустрій та визначення її місця і перспектив у вітчизняній економічній системі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Слід зазначити, що система отримання прибутку включно в результаті реалізації культурного продукту з 50-х років ХХ ст. поступово почала змінюватися. Якщо на потачку становлення індустрії основну роль в отриманні прибутку відігравали кіностудії, то після впровадження антимонопольного законодавства у США, яке зобов'язало кінокомпанії продати свої кінотеатри, саме канали реалізації стають основною рушійною силою в зазначеному секторі.

Розглянемо структуру кіноіндустрії більш докладно з метою розуміння (рис. 1).

В схемі зазначена не кіноіндустрія, а екранна індустрія. Це говорить про те, що аналізується культурний продукт кіноіндустрії, призначений для поширення перш за все через мережі кінотеатрів. Власне, в ідеалі фільми, які знімаються, перш за все зорієнтовані на публічне представлення та спільне споживання в кінотеатрах, а вже потім вони поширюються через різні дистриб'юторські мережі для індивідуального споживання. Зазвичай процес поширення (дистрибуції) кінопродукту підпорядкований стратегічним цілям виробника та зорієнтований на окремі цільові аудиторії.

Проте класичним є такий порядок дій:

- 1) вихід на широкий екран (кінотеатри та мережі кінотеатрів, публічний перегляд);
- 2) DVD та відеореліз (індивідуальний перегляд);
- 3) вихід на телебачення та в мережу Інтернет (масове представлення);

Сектори на рис. 1 відображають такий ланцюг створення вартості в зазначеній індустрії: створення аудіовізуального продукту (фільму), поширення по каналах збуту, представлення або показ продукту кінцевому споживачу. Процес створення вартості базується на передачі прав на представлення та тиражування.

Процес виробництва та оброблення відео є високотехнологічним та капіталомістким, оскільки мається на увазі створення аудіовізуального продукту за допомогою сучасного обладнання. Використання сучасного обладнання необхідне й на етапах поширення та споживання фільму. Від виробництва споживчої електроніки до виробництва знімального обладнання, облад-

нання для звукозапису, приладів для освітлення, програмного забезпечення для обробки відео, проекторів та установок для демонстрації фільмів у кінотеатрах тощо – все це уособлює сутність культурних індустрій, які базуються на сучасних технологіях, культурі, науці та економіці.

Під субсекторами розуміється частина кіноіндустрії, в межах якої здійснюється повністю тотожний виробничий процес культурного продукту, проте сам продукт не є фільмом як повнометражним художнім твором. До основних технічних особливостей кінематографу, що відрізняють його від інших видів запису та відтворення рухомих зображень, відносять:

- фіксацію фаз руху об'єкта на кіноплівці у вигляді ряду послідовних фотознімків (кадрів зображення), на відміну, наприклад, від магнітного відеозапису;

- проекцію рухомого зображення на великий екран, що припускає, як правило, спеціальне приміщення, тим самим обумовлюється можливість спіль-

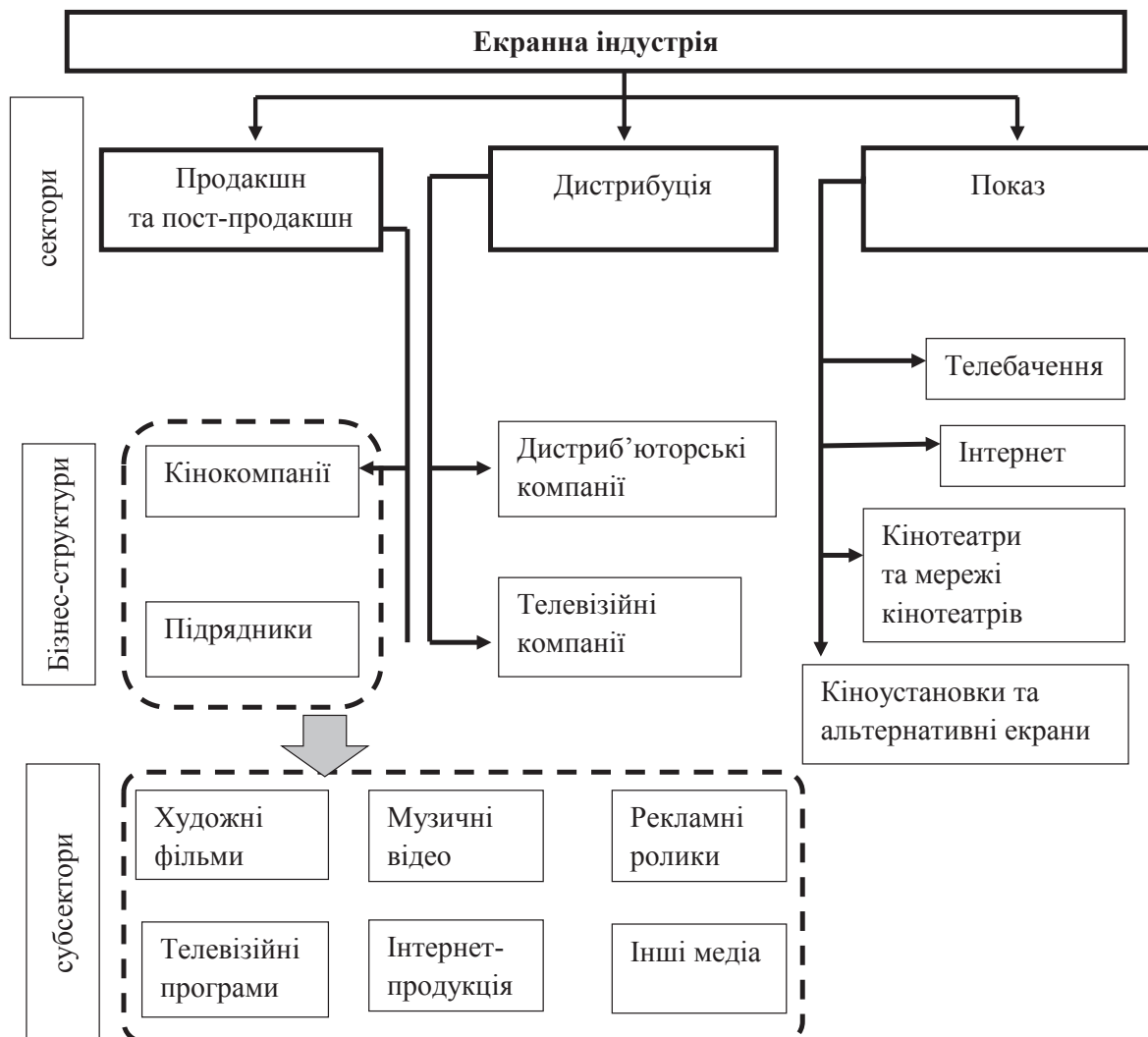

Рис. 1. Структура екранної (кіно) індустрії

ного сприйняття фільму багатьма людьми одночасно; реалізація цієї можливості є специфічним комунікативним принципом кінематографа [5, с. 179].

Досліджуючи структуру кіноіндустрії як сектору підприємницької діяльності, вважаємо доцільним проаналізувати основні грошові потоки. Цей сектор включає в себе виручку від послуг кінотеатрів (включаючи надходження від продажу квитків, від кінореклами) і від продажів домашнього відео (відео на фізичних і цифрових носіях, зокрема продаж з використанням таких каналів, як роздрібні продажі, оренда і підписки). Суми такої виручки відображають надходження від використання як цифрових, так і нецифрових ресурсів, а також формуються за рахунок витрат споживачів та рекламодавців.

Домашнє відео включає в себе фільми на фізичних носіях або в електронному форматі, а також телевізійні програми та інший відеоконтент. Виручка генерується за рахунок роздрібних продажів та оренди відеофільмів на фізичних носіях, а також від послуг відео за запитом і від підписки на домашнє відео в електронному форматі.

Виручка від надання домашнього відео на фізичних носіях підрозділяється на надходження від прокату і від продажу відеоносіїв. Вона формується за рахунок споживчих витрат на фільми, телевізійні програми та інший відеоконтент на DVD-дисках і носіях Blu-ray. Виручка формується на основі всіх витрат споживачів на придбання продукції в роздрібних торгових точках та онлайн. Споживачі оплачують витрати на прокат відео в пунктах прокату та інших роздрібних торгових точках, а також послуги служб, що доставляють DVD-диски і диски Blu-ray експрес-поштою.

Сектор домашнього відео в електронному форматі включає в себе виручку від надання за запитом відеоконтенту (зокрема, фільми, телевізійні програми та інший відеоконтент) через оператора платного телебачення або за допомогою послуги OTT (over-the-top) / послуги відтворення «потокowego» відеозапису (наприклад, сайт «Netflix»). Домашнє відео в електронному форматі на основі платного телебачення генерує виручку, яка формується від плати за послуги відео за запитом і відео на умовах оплати за перегляд, що надаються провайдерами послуг на телевізійну підписку як частини пакета таких послуг або додаткових функціональних можливостей основного пакета.

Підсектори домашнього відео в електронному форматі включають витрати на послуги формату OT (over-the-top) / послуги відтворення «потокowego» відео (наприклад, «Netflix»), в рамках яких відеоконтент поширюється по каналах широкому-

гового або бездротового підключення до Інтернету, виводиться на екран персонального комп'ютера, телевізора, планшета, смартфона або будь-якого іншого пристрою та надходить до споживача, минаючи канали, використовувані провайдерами послуг на телевізійну підписку. Ці послуги розділені на послуги відео за запитом, тобто плата за перегляд кожного окремого контенту (модель TVOD), а також відео на умовах оплати за перегляд за ТВ-підпискою (модель SVOD).

Виручка кінотеатрів формується за рахунок витрат споживачів на придбання квитків на фільми в кінотеатрах, а також витрат на кінорекламу, яку він демонстрував перед початком показу фільму. В склад виручки не включаються доходи від торгівлі в кінотеатрах або здачі в оренду частини їхніх приміщень. Суми такої виручки формуються за рахунок видатків споживачів і рекламодавців і включають надходження від послуг, що надаються в нецифровому форматі.

Кіноіндустрія давно вийшла за межі суто представлення кінопродукту. На рис. 2 продемонстровано основні потоки доходів в цьому секторі.

Кінотеатр служить найкращим прикладом того, як перерозподіляють доходи від наявних каналів до нових. У великих студіях спостерігається різке зниження доходів від домашньої реклами. Загальний дохід від оренди та продажу фізичного домашнього відео, який вже різко падав, ще знизиться з 8,8% до 2021 року. Відповідно до таких змін багато великих студій розглядають нові способи скоротити традиційну затримку між кінематичним випуском фільмів та їх наявністю для перегляду вдома. Власники кіномереж шукають нові способи надання послуг. Зокрема, у 2016 році співзасновник «Napster» С. Паркер та інші оголосили про свої інвестиції в запуск, що дасть змогу людям, які готові платити премію, переглядати нові фільми вдома в день прем'єри. Власники кінотеатрів можуть розширити своє меню кон-

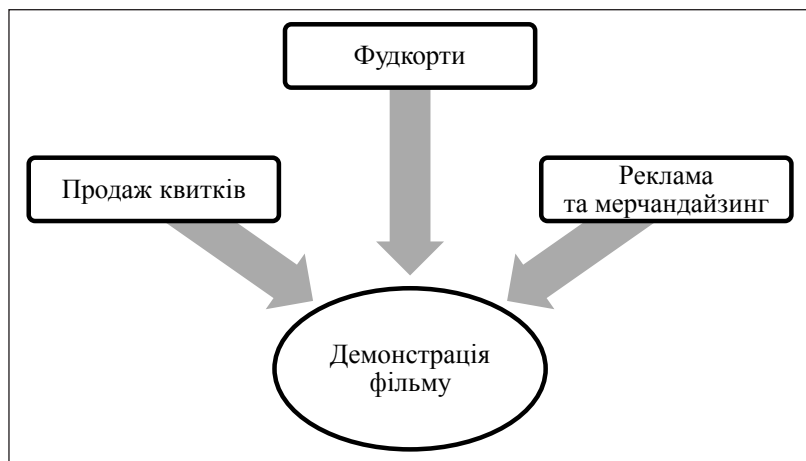

Рис. 2. Потоки доходів

тенту, включивши досвід дистанційного перегляду для любителів опери, симфонії, спортивних подій та естрадних фестивалів [8].

Згідно з оцінками консалтингової компанії "PwC" сьогодні світовий ринок екранного виробництва, включаючи кіно, телебачення, відеоігри та рекламні ролики, становить \$88,3 млрд., а до 2019 року він зросте до \$104,6 млрд. [3]. І національні економіки борються за ці гроші. Світовий кінематограф розглядається як стабільне джерело інвестицій. Закон України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» має створити сприятливі передумови для розвитку кінобізнесу в країні.

Досить часто кінематографісти проводять зйомки на території іншої країни. Це зумовлене не лише відповідними краєвидами, але й ціновою політикою, оскільки кіновиробництво є однією з найбільш дорогих культурних індустрій. Завдяки своїй складній структурі індустрія кіно має потенціал до створення цілої інфраструктури, спрямованої на обслуговування одного проекту, а також використання локації як туристичного об'єкта після завершення проекту. Уряди різних країн з метою заохочення пропонують різні схеми взаємодії для представників кіно- та телеіндустрій. Останнім часом все частіше застосовується модель грошового повернення "cash rebate", коли продюсеру повертається 20–40% кваліфікованих витрат в країні, де були здійснені зйомки. Такий метод дає змогу покращити імідж держави через промоцію її території, що сприяє посиленню туристичних потоків, а також відбувається залучення іноземних масштабних проектів зі значними бюджетами. Основна перевага моделі "rebate" як економічної заохочувальної схеми полягає в тому, що вона винагороджує тільки компанії, які вже реально «проінвестували» в країну, оскільки повернення продюсер отримує за поданими рахунками і чеками вже після скоєних витрат, зокрема сплачених податків.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» від 23 березня 2017 року № 1977-19 відшкодування частини фактично здійснених суб'єктом кінематографії кваліфікованих витрат становить 16,6% загального обсягу [1]. Зумовлене це тим, що «іноземний суб'єкт кінематографії» використовуватиме розташовані в Україні сценічно-постановочні засоби виробництва, павільйони, місцевості (локації), послуги українських суб'єктів кінематографії, готельні послуги тощо [1].

Проте, як зауважив Е. Ернандес, професор менеджменту бізнес-школи "Wharton", «пропонувати тільки фінансове заохочення не результативно в довгостроковій перспективі. Території, що конкурують виключно за рахунок грошових пільг, отримують нестійку перевагу <...> Але якщо, крім цього, є інфраструктура, сервіс, фахівці і робоча сила, то пропозиція стає набагато цінніше і стабільніше» [2].

В Україні кіноіндустрія сьогодні є чи не єдиною з-поміж культурних індустрій визнаною на державному рівні. Є чітке розуміння стратегічного значення цього сектору в умовах інформаційної війни та гострої необхідності збереження і популяризації національних культурних цінностей.

В Державному бюджеті на 2018 рік винесено такі статті видатків на кінематограф в підгрупі «Державне агентство України з питань кіно»: керівництво та управління у сфері кінематографії, державна підтримка кінематографії та гранти Президента України молодим діячам мистецтва для створення і реалізації творчих проектів у сфері кінематографії, премії за видатні досягнення в галузі кінематографії. Окремо винесені видатки на виробництво (створення) та поширення фільмів патріотичного спрямування. Таким чином, у 2018 році на кіноіндустрію буде виділено 1,02 млрд. грн. На рис. 3 показано динаміку видатків на кіноіндустрію України з держбюджету за 2013–2018 роки.

Слід звернути увагу на те, що видатки у 2018 році у вітчизняній валюті майже вдвічі перевищують аналогічний показник 2017 року. Більше того, з 2014 року спостерігається щорічне колосальне зростання. Проте після перерахунку в доларовому еквіваленті бачимо, що динаміка зазначеного показника є незначною, а цифри – не вражаючими. З урахуванням специфіки індустрії зазначимо, що ці витрати є недостатніми через те, що на міжнародному ринку віддається перевага розрахунку в іноземній валюті.

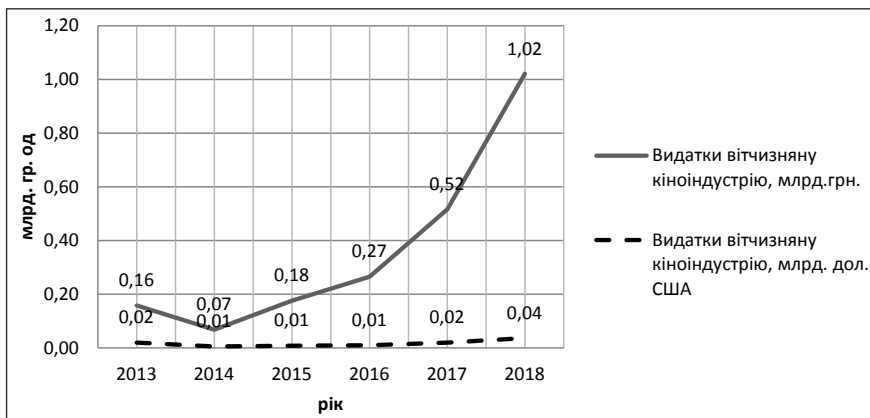

Рис. 3. Видатки державного бюджету України на кіноіндустрію

Джерело: власна розробка

Проаналізуємо динаміку вітчизняної кіноіндустрії, спираючись на статистичні дані, наведені Державним агентством з питань кіно.

З наведених даних можна побачити, що фактична вартість фільмів у 2012 році була набагато вища, ніж у 2017 році. Серед основних причин можна назвати значний економічний спад та військові дії на сході країни. На основі табл. 1 обрахуємо частку державних підприємств, які знімали фільми, та частку приватних підприємств (табл. 2).

З отриманих даних ми бачимо, що участь у зйомках фільмів підприємств державної та комунальної форм власності з 2012 року суттєво скоротилась, а саме з 69% до 8%, водночас частка приватних підприємств збільшилась до 92%. На фоні такої динаміки досить цікавим є 2015 рік. Після трагічних подій 2014 року, коли ми спостерігаємо глибокий спад в кіноіндустрії за досліджуваний період, третину всіх вітчизняних фільмів було знято на державних підприємствах. Це цілком логічно, оскільки кіноіндустрія вимагає значних капіталовкладень та інвестицій, а зазначений рік

характеризується як дуже несприятливий з точки зору інвестиційної привабливості, тим більше вкладень у сферу культури.

Цікавою нам представляється динаміка участі у фінансуванні Держкіно та продюсерів.

Незважаючи на динаміку скорочення участі державних підприємств у зйомках вітчизняної кінопродукції, частка Держкіно залишається досить

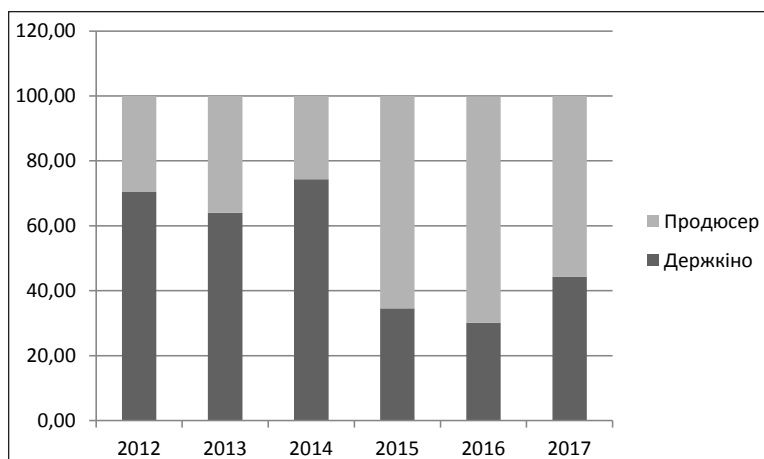

Рис. 4. Динаміка участі у фінансуванні фільмів Держкіно та продюсерів

Таблиця 1

Фільми, створені за підтримки Державного агентства України з питань кіно за період 2012–2017 років

Рік	Кількість фільмів	Студії		Доля фінансової участі				
		ДП	Інші	Фактична вартість	Держкіно	Держкіно	Продюсер	Продюсер
				тис. грн.	тис. грн.	%	тис. грн.	%
2012	49	34	15	63 661 785,96	44 801 383,46	70,37	18 860 402,5	29,63
2013	59	30	29	220 857,39	141 257,59	63,96	79 604,27	36,04
2014	27	10	17	73 112,38	54 327,25	74,31	18 785,13	25,69
2015	15	5	10	98 647,92	34 141,53	34,61	64 506,39	65,39
2016	35	6	29	230 326,47	69 450,15	30,15	160 261,08	69,58
2017	51	4	47	539 065,93	238 818,49	44,30	300 250,34	55,70

Джерело: побудовано за даними Державного агентства з питань кіно [4]

Таблиця 2

Співвідношення державних підприємств та інших підприємств, на яких було створено вітчизняний кінопродукт за період 2012–2017 років

Рік	ДП, КП	Інші
	%	%
2012	69,39	30,61
2013	50,85	49,15
2014	37,04	62,96
2015	33,33	66,67
2016	17,14	82,86
2017	7,84	92,16

суттєвою, не падаючи нижче 30%. Слід звернути увагу на 2016 рік, коли на державних кіностудіях ДП «Українська студія хронікально-документальних фільмів» та ДП «Українська студія анімаційних фільмів» було знято 6 з 35 стрічок («Батя. Дзвони долі», «Первісний авангард», «Viva Prima (І я знов лечу до сонця)», «У відриві», «Лахмітко (Ветошник)», «Кобзар 2015»), проте частка державного фінансування становила 30%. У 2017 році ми можемо прослідкувати продовження цієї тенденції: 4 фільми з 51 було знято на ДП «Національна кіностудія художніх фільмів імені О. Довженка», ДП «Українська студія хронікально-документальних фільмів», ДП «Українська студія анімаційних фільмів», проте частка державного фінансування становила 44,3%.

Висновки з проведеного дослідження.

Кіноіндустрія розвивається в Україні досить жваво за підтримки держави. Закриття кордонів для іноземного продукту, введення мовних квот та прийняття Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» позитивно вплинули на розвиток зазначеного сектору. Водночас, проаналізувавши статистичні дані, можемо дійти до досить суперечливих висновків.

Основна проблема кіноіндустрії України полягає в існуванні наслідків дотримання принципу держзамовлення. Його надмірність позбавляє сектор життєздатності та унеможливорює становлення вільних ринкових відносин. Як наслідок, розуміння того, що кіно – це бізнес, почало формуватися відносно нещодавно.

Державні підприємства вітчизняної кіноіндустрії недовантажені. В умовах багаторічного домінування на світовому ринку кінопродукту міжнародних корпорацій такі тенденції є досить загрозливими для вітчизняного інформаційно-культурного простору. Швидкі темпи розвитку самої індустрії є позитивним явищем та говорять про перспективність та інвестиційну привабливість цього сектору. Водночас недовантаженість державних підприємств говорить про недофінансування структур, які працюватимуть на державну культурну стратегію. Створюються передумови для скорого їх банкрутства та повної відсутності можливостей для переоснащення виробничих потужностей відповідно до вимог сучасності. Як наслідок, в найближчій перспективі простежуються загрозливі тенденції для інформаційної безпеки країни, яка може виступати як фактор послаблення економічної безпеки, що в умовах інформаційної війни може мати катастрофічні наслідки.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Про державну підтримку кінематографії в Україні: Закон України від 23 березня 2017 року № 1977-19. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2017. № 20. Ст. 240.

2. Ваганова О. Кино как новый инвестор в Украину. Что будет, если государство научится по-настоящему поддерживать киноиндустрию. Forbes Україна. 2015. URL: <http://forbes.net.ua/opinions/1407202-kino-kak-novyj-investor-v-ukrainu>.

3. Всемирный обзор индустрии развлечений и СМИ: прогноз на 2015–2019 гг. Ключевые тенденции мирового и российского рынков. URL: www.pwc.ru/outlook.

4. Інформація про фільми, вироблені за державні кошти. Офіційний сайт Державного агентства з питань кіно. URL: http://dergkino.gov.ua/ua/text/info_movies_public_funds.html.

5. Кино: энциклопедический словарь / гл. ред. С. Юткевич. Москва: Сов. энциклопедия, 1987. 640 с.

6. Dermody S., Jacka L. Screening of Australia: Anatomy of a National Cinema. 1988. Vol. 1, 2. Currency Press, Sydney.

7. Gasher M. Hollywood North: The Feature Film Industry in British Columbia, UBC Press, Vancouver, 2002.

8. Global entertainment and media outlook 2017–2021. URL: www.pwc.com/outlook.

9. Higson A. The Concept of National Cinema, Screen, 1989. Vol. 30, no. 4. P. 36–46.

10. Ward S. Peripheral Vision: Understanding Australian Cinema from a Queensland Perspective, unpublished PhD Thesis, Griffith University, Brisbane, 2000.

11. Ward S. National Cinema or Creative Industries? Film Policy in Transition. Media International Australia incorporating Culture and Policy. 2004. No. 112, P. 115–130.

REFERENCES:

1. ZU "Pro derzhavnu pidtrimku kinematografii v Ukraini" (№ 1977-19, vid 23.03.2017. Vidomosti Verhovnoyi Radi (VVR), 2017, № 20, st. 240).

2. Vaganova O. Kino kak novyy investor v Ukrainu. Chto budet, esli gosudarstvo nauchitsya po-nastoyashemu podderzhivat kinoindustriyu. Forbes Ukrain. 09.12.2015. Tochka dostupu: <http://forbes.net.ua/opinions/1407202-kino-kak-novyj-investor-v-ukrainu>.

3. Vsemirnyy obzor industrii razvlecheniy i SMI: prognoz na 2015-2019 gg. Klyuchevyye tendentsii mirovogo i rossiyskogo ryinkov. www.pwc.ru/outlook.

4. Informatsiya pro filmi, virobleni za derzhavni koshti. Derzhavne agentstvo z pitan kino. Ofitslyniy sayt: http://dergkino.gov.ua/ua/text/info_movies_public_funds.html.

5. Kino: entsiklopedicheskiy slovar / gl. red. S. Yutkevich. M.: Sov. entsiklopediya, 1987. 640 s.

6. Dermody S., Jacka L. 1988, Screening of Australia: Anatomy of a National Cinema, vols 1 and 2, Currency Press, Sydney.

7. Gasher M. 2002, Hollywood North: The Feature Film Industry in British Columbia, UBC Press, Vancouver.

8. Global entertainment and media outlook 2017–2021. www.pwc.com/outlook.

9. Higson A. 1989, 'The Concept of National Cinema', Screen, vol. 30, no. 4, pp. 36–46.

10. Ward S. 2000, Peripheral Vision: Understanding Australian Cinema from a Queensland Perspective, unpublished PhD Thesis, Griffith University, Brisbane.

11. Ward S. 2004, National Cinema or Creative Industries? Film Policy in Transition. Media International Australia incorporating Culture and Policy. No. 112, pp. 115–130.

Proskurina M.O.PhD in Economics,
Associate Professor on Departments of Arts
Kyiv University of Culture

FILM INDUSTRY AS A SPHERE OF ECONOMIC ACTIVITY

Today in Ukraine the film industry, as single field among all cultural industries, was recognized at the state level as a strategically important area and obtained wide support. This sector is considered an investment attractive in many countries in the world. The film industry is not only a commercially attractive but strategically important tool for preserving and disseminating the cultural values of the region, as well as improving the international image of the country. As an economic sector, the film industry has a rather complicated structure and an economic mechanism for the realization of value.

The film industry is a complex and systemic phenomenon characterized by specific mechanisms for creating added value, distribution and consumption of a specific cultural product. Due to its role in shaping national or regional identity, the film industry can play an important role in political and social fields. If this industry would not be defined by the government as a priority, its goals will be aimed at implementing the entertainment function of commercial cinema.

The value chain in the industry cover the creation of an audiovisual product - a film, distribution through channels and presentation or display of the product to the target audience. The cost creation process is based on the transfer of rights to representation and replication.

In the article analyzes the structure of the film industry and the specifics of its financing by the government. The main problem of the Ukrainian film industry is the consequences of compliance with the principle of public procurement. The rapid development of the industry itself is a positive phenomenon, and it testifies about the prospects and investment attractiveness of this sector. At the same time, the scarcity of funding of state-owned enterprises structures that will work on a state cultural strategy as a source of risk for their bankruptcy and the lack of opportunities for re-equipment of production facilities in accordance with the requirements of the present. As a result, in the near future threatening trends for information security of the country can be traced, which in turn can act as a factor of weakening of economic security, which in the conditions of information war can have catastrophic consequences.